UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

21 päivänä lokakuuta 2010 *

Asiassa C-185/08,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Rechtbank 's-Gravenhage (Alankomaat) on esittänyt 23.4.2008 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 29.4.2008, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Latchways plc ja

Eurosafe Solutions BV

vastaan

Kedge Safety Systems BV ja

Consolidated Nederland BV,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit D. Šváby (esittelevä tuomari), E. Juhász, G. Arestis ja T. von Danwitz,

julkisasiamies: V. Trstenjak,
kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 25.2.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Latchways plc ja Eurosafe Solutions BV, edustajanaan advocaat A. Mak,

– Kedge Safety Systems BV ja Consolidated Nederland BV, edustajanaan advocaat E. Schelhaas,

– Alankomaiden hallitus, asiamiehenään C. Wissels,

– Belgian hallitus, asiamiehenään J.-C. Halleux,

– Euroopan komissio, asiamiehinään S. Schønberg ja G. Zavvos, avustajanaan advocaat F. Tuytschaever,

kuultuaan julkisasiamiehen 28.4.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee rakennusalan tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 12), sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, s. 1; jäljempänä direktiivi 89/106), henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY (EYVL L 399, s. 18), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003 (jäljempänä direktiivi 89/686), ja teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä 22.7.1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/465/ETY (EYVL L 220, s. 23) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Latchways plc ja Eurosafe Solutions BV (jäljempänä Latchways ja Eurosafe Solutions) ja toisaalta Kedge Safety Systems BV ja Consolidated Nederland BV (jäljempänä Kedge Safety Systems ja Consolidated Nederland) ja jossa on kyse siitä, ovatko Latchwaysin valmistama putoamiselta suojaava kiinnityslaite, jota käytetään katoilla tehtävissä töissä, ja Kedge Safety Systemsin valmistama vastaava laite turvallisia ja voidaanko näihin laitteisiin kiinnittää tai onko niihin kiinnitettävä CE-merkintä.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin säännöstö

Direktiivi 89/106

3 Direktiivin 89/106 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan rakennusalan tuotteisiin sikäli kuin rakennuskohteisiin liittyvät olennaiset vaatimukset koskevat niitä 3 artiklan 1 kohdan mukaan.

2. Tässä direktiivissä ’rakennusalan tuotteilla’ tarkoitetaan tuotteita, jotka valmistetaan käytettäviksi pysyvinä osina rakennuskohteissa mukaan lukien sekä talon- että maanrakennustyöt.

––”

4 Kyseisen direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että 1 artiklassa tarkoitettuja [rakennusalan] tuotteita, jotka on suunniteltu käytettäviksi rakennuskohteissa, voidaan saattaa markkinoille vain, jos ne sopivat suunniteltuun käyttöönsä eli jos ne ovat ominaisuuksiltaan sellaisia, että rakennuskohde, johon tuotteet liitetään, asennetaan, käytetään tai sijoitetaan, täyttää 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, jos rakennuskohteeseen sovelletaan näitä vaatimuksia sisältäviä määräyksiä ja jos rakennuskohde on suunniteltu ja rakennettu asianmukaisesti.

2. a) Jos [rakennusalan] tuotteet kuuluvat muita näkökohtia käsittelevien direktiivien soveltamisalaan, joissa säädetään 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun CE-vaatimustenmukaisuusmerkinnän kiinnittämisestä, merkintä osoittaa, että [rakennusalan] tuotteiden oletetaan olevan myös näiden direktiivien säännösten mukaisia.

––”

5 Mainitun direktiivin 3 artiklan sanamuoto on seuraava:

”1. Rakennuskohteissa sovellettavat olennaiset vaatimukset, joilla voi olla vaikutusta [rakennusalan] tuotteen teknisiin ominaisuuksiin, on annettu tavoitteina liitteessä I.
– –

––

3. Olennaiset vaatimukset täsmennetään asiakirjoissa (perusasiakirjoissa), joilla luodaan tarvittavat yhteydet 1 kohdassa tarkoitettujen olennaisten vaatimusten ja 4 ja 5 kohdassa tarkoitettujen standardointitoimeksiantojen, eurooppalaisen teknisen hyväksymisen suuntaviivoja koskevien toimeksiantojen tai muiden teknisten eritelmien tunnustamisen välille.”

6 Saman direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Standardeja ja teknisiä hyväksymisiä nimitetään tässä direktiivissä ’teknisiksi eritelmiksi’.

Tässä direktiivissä yhdenmukaistetuilla standardeilla tarkoitetaan teknisiä eritelmiä, jotka on laatinut ja vahvistanut [Euroopan standardointikomitea (CEN)], [Euroopan sähkötekniikan standardointikomitea (CENELEC)] tai molemmat yhdessä [teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisessa noudatettavasta menettelystä 28.3.1983 annetun neuvoston] direktiivin 83/189/ETY [(EYVL L 109, s. 8)] mukaisesti annetusta toimeksiannosta 19 artiklassa tarkoitetun komitean lausunnon

perusteella ja komission ja edellä tarkoitetun kahden toimielimen välisestä yhteistyöstä 13 päivänä marraskuuta 1984 allekirjoitettujen yleisten suuntaviivojen mukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on oletettava [rakennusalan] tuotteiden olevan käyttöön soveltuvia, jos rakennuskohde, kun se on suunniteltu ja rakennettu asianmukaisesti, niitä käytettäessä täyttää 3 artiklassa tarkoitetut olennaiset vaatimukset, jos tuotteissa on CE-merkintä, joka ilmaisee niiden olevan tämän direktiivin säännöskokonaisuuden mukaisia, mukaan lukien V luvussa säädetyt vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt ja III luvussa säädetty menettely. CE-merkintä ilmaisee:

a) että tuotteet ovat niiden asiaa koskevien kansallisten standardien mukaisia, jotka vastaavat niitä yhdenmukaistettuja standardeja, joiden viitenumerot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä. Jäsenvaltioiden on julkaistava edellä tarkoitettujen kansallisten standardien viitenumerot;

b) että tuotteet ovat III luvussa tarkoitettua menettelyä noudattaen annetun eurooppalaisen teknisen hyväksymisen mukaisia;

tai

c) että ne ovat 3 kohdassa tarkoitettujen kansallisten teknisten eritelmien mukaisia, jos yhdenmukaistettuja eritelmiä ei ole; näistä kansallisista eritelmistä on laadittava luettelo 5 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

––”

7 Direktiivin 89/106 7 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. [Rakennusalan] tuotteita koskevien yhdenmukaistettujen standardien laadun varmistamiseksi Euroopan standardointijärjestöjen on vahvistettava standardit niiden toimeksiantojen perusteella, jotka komissio antaa – –.

2. Näin laadituissa standardeissa on vaatimukset esitettävä mahdollisuuksien mukaan [rakennusalan] tuotteen toimivuus- ja suorituskykyominaisuuksina ottaen huomioon perusasiakirjat.

3. Kun Euroopan standardointijärjestöt ovat vahvistaneet standardit, komissio julkaisee niiden viitenumerot Euroopan yhteisöjen virallisen lehden C-sarjassa.”

8 Kyseisen direktiivin liitteessä I olevan 4 kohdan sanamuoto on seuraava:

”4. Käyttöturvallisuus

Rakennuskohde on suunniteltava ja rakennettava siten, ettei sitä käytettäessä tai huollettaessa aiheudu mitään epäsuotavaa onnettomuusvaaraa kuten liukastumis-, putoamis- tai törmäysvaaraa taikka palo-, sähkö- tai räjähdystapaturmia.”

Direktivi 89/686

9 Direktiivin 89/686 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan henkilönsuojaimiin, jäljempänä ’henkilönsuojain’.

Tässä direktiivissä säädetään henkilönsuojainten markkinoille saattamista ja vapaata liikkuvuutta koskevat ehdot yhteisössä sekä turvallisuutta koskevat olennaiset vaatimukset, jotka henkilönsuojainten on täytettävä käyttäjien terveyden suojaamisen ja turvallisuuden varmistamiseksi.

2. Tässä direktiivissä henkilönsuojaimella tarkoitetaan laitteita tai välineitä, jotka on suunniteltu henkilön [kannettavaksi tai pidettäväksi] suojaamaan yhdeltä tai useammalta terveyttä tai turvallisuutta uhkaavalta vaaratekijältä.

Henkilönsuojaimella tarkoitetaan myös:

a) yksikköä, joka koostuu useista eri laitteista tai välineistä, jotka valmistaja on liittänyt yhteen henkilön suojaamiseksi yhdeltä tai useammalta mahdollisesti samanaikaiselta vaaralta;

b) suojavälinettä tai -laitetta, joka on liitetty erotettavalla tai erottamattomalla tavalla henkilön [kantamaan] tai pitämään henkilökohtaiseen tietyn toiminnan suorittamiseksi tarvittavaan laitteeseen, joka ei ole suojaava;

c) vaihdettavia henkilönsuojaimen osia, jotka ovat olennaisia henkilönsuojaimen toiminnan kannalta ja joita käytetään yksinomaan kyseisiin laitteisiin.

3. Kaikkia järjestelmiä, jotka on saatettu markkinoille yhdessä henkilönsuojainten kanssa niiden liittämiseksi toiseen ulkopuoliseen lisälaitteeseen, pidetään tämän laitteen olennaisena osana, vaikka järjestelmä ei olisi tarkoitettu käyttäjän [kantamaksi] tai pidettäväksi jatkuvasti koko vaaralle altistumisen ajan.

––”

10 Kyseisen direktiivin 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Edellä 1 artiklassa tarkoitettujen henkilönsuojainten on täytettävä liitteessä II säädetyt terveyttä ja turvallisuutta koskevat olennaiset vaatimukset.”

11 Mainitun direktiivin 4 artiklan 1 kohdan sanamuoto on seuraava:

”Jäsenvaltiot eivät saa kieltää, rajoittaa tai estää tämän direktiivin säännösten mukaisen henkilönsuojaimen tai henkilönsuojaimen osan markkinoille saattamista, jos se on varustettu CE-merkinnällä, joka ilmaisee niiden olevan tämän direktiivin säännöskokonaisuuden mukaisia, mukaan lukien II luvussa tarkoitetut varmentamismenettelyt.”

12 Direktiivin 89/686 liitteessä II olevassa 3.1.2.2 kohdassa todetaan seuraavaa:

”Putoamisten torjuminen

Putoamisia torjumaan tai niiden aiheuttami[a] vaikutuksia estämään suunniteltuihin henkilönsuojaimiin on kuuluttava valjaat ja kiinnitysmekanismi, joka voidaan liittää varmaan kiinnityspisteeseen. Suojain on suunniteltava siten, että ennakoitavissa käyttöolosuhteissa käyttäjän pystysuuntainen putoaminen on mahdollisimman pieni, jotta estetään esteisiin iskeytyminen, mutta jarrutusvoima ei kuitenkaan saavuta rajaarvoa, jolla käyttäjän voidaan olettaa vammautuvan tai jolla jonkin suojaimen osan voidaan olettaa repeytyvän tai katkeavan ja siten aiheuttavan käyttäjän putoamisen.

On myös varmistettava, että jarruttamisen jälkeen käyttäjä pysyy oikeassa asennossa, jossa hän voi tarvittaessa odottaa apua.

Valmistajan selosteessa on eriteltävä erityisesti kaikki asiaa koskevat tiedot:

– varmalta kiinnityspisteeltä vaadittavista ominaisuuksista ja pienimmästä tarvittavasta vapaasta matkasta käyttäjän alapuolella;

– valjaiden oikeasta pukemisesta ja kiinnitysmekanismin liittämisestä varmaan kiinnityspisteeseen.”

Päätös 93/465

13 Päätöksen 93/465 liitteessä olevassa I kohdan B alakohdassa todetaan seuraavaa:

”Pääasialliset suuntaviivat CE-merkinnän kiinnittämisessä ja käytössä.

a) CE-merkintä ilmaisee vaatimustenmukaisuuden kaikkien niiden velvollisuuksien kanssa, jotka tuotteen osalta kuuluvat valmistajalle CE-merkinnän kiinnittämisestä säätävien [unionin] direktiivien perusteella.

– –

b) Teollisuustuotteisiin kiinnitetyllä CE-merkinnällä ilmaistaan se, että kiinnittämisen suorittanut tai sen suorittamisen tehtäväksi antanut luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö [on varmistunut] siitä, että tuote on kaikkien sovellettavien [unionin] kokonaisdirektiivien vaatimusten mukainen ja on käynyt läpi aiheelliset vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyt.

– –

e) Laaja-alaisen lähestymistavan periaatteisiin perustuvissa teknistä yhdenmukaistamista koskevissa direktiiveissä tarkoitetut teollisuustuotteet on varustettava CE-merkinnällä, lukuun ottamatta erityisdirektiiveissä säädettyjä poikkeuksia; tämä ei tarkoita poikkeamista merkinnästä, vaan poikkeamista tietyissä

tapauksissa liian raskaiksi havaituista vaatimustenmukaisuuden arvioinnin hallinnollisista menettelyistä. Merkintää koskevia perusteettomia poikkeuksia ei siis pitäisi esiintyä.

Ainoastaan CE-merkintä todistaa teollisuustuotteiden vaatimustenmukaisuuden laaja-alaiseen lähestymistapaan perustuvien direktiivien kanssa.

Tässä suhteessa jäsenvaltioiden on pidättäydyttävä kansallisessa lainsäädännössään esittelemästä mitään muuta lakisääteistä vaatimustenmukaisuusmerkintää kuin CE-merkintää siltä osin kuin on kyse CE-merkinnästä säätävissä direktiiveissä tarkoitetun säännöskokonaisuuden vaatimusten mukaisuudesta.

– –

i) On kiellettyä kiinnittää muita merkintöjä, joita ulkopuoliset voivat merkityksen ja kirjoitustavan vuoksi erehtyä pitämään CE-merkintänä.

– –

l) Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat sisäisen lainsäädännön säännökset estääkseen sekaannuksen mahdollisuuden ja välttääkseen CE-merkinnän väärinkäytön.

Jos jäsenvaltio havaitsee, että CE-merkintä on kiinnitetty perusteettomasti, valmistaja tai tämän [Euroopan unioniin] sijoittautunut edustaja tai poikkeuksellisesti, jos erityisdirektiiveissä niin säädetään, kyseisen tuotteen markkinoille

saattamisesta [unionissa] vastaava henkilö on velvollinen palauttamaan tuotteen CE-merkintää koskevien säännösten mukaiseksi ja lopettamaan rikkomuksen kyseisen jäsenvaltion vahvistamien edellytysten mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kyseisen [direktiivin] suojalausekkeen soveltamista koskev[ien säännösten] soveltamista. Jos vaatimustenvastaisuus jatkuu, jäsenvaltion on toteutettava kaikki aiheelliset toimenpiteet kyseisen tuotteen markkinoille saattamisen rajoittamiseksi tai kieltämiseksi tai sen varmistamiseksi, että se vedetään markkinoilta suojalausekkeissa säädettyjä menettelyjä noudattaen."

EN 795 -standardi ja sen viitetietojen julkaiseminen Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä

14 EN 795 -standardi, jonka otsikkona on "Suojautuminen putoamiselta. Kiinnityslaitteet. Vaatimukset ja testaus", laadittiin komission ja Euroopan vapaakauppaliiton CEN:lle antaman toimeksiannon yhteydessä. Mainitun standardin 4.2 ja 4.3.1.1 kohdassa tarkennetaan tekniset vaatimukset, jotka luokan A1 kiinnityslaitteiden on täytettävä ja joilla on tarkoitus tukea direktiivin 89/686 liitteessä II olevassa 3.1.2.2 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

15 EN 795 -standardin 3.13 kohdan sanamuoto on seuraava:

"3.13 Luokat

3.13.1 Luokka A

3.13.1.1 Luokka A1

Luokka A1 käsittää kiinteät kiinnityslaitteet pystysuoriin, vaakasuoriin ja vinoihin pintoihin – esim. seinät, pylväät, listat – kiinnittämistä varten.

– –”

16 EN 795 -standardi julkaistiin nimineen ja viitenumeroineen Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä direktiivin 89/686, sellaisena kuin se on muutettuna direktiiveillä 93/68/ETY, 93/95/ETY ja 96/58/EY, täytäntöönpanoon liittyvässä komission tiedonannossa 2000/C 40/05 (EYVL 2000, C 40, s. 7), johon liittyi varoitus, jonka mukaan ”tämä julkaisu ei koske luokissa A (kiinteät kiinnityslaitteet; structural anchors) – – kuvattuja laitteita – – joiden osalta tämä julkaisu ei merkitse olettamusta, että standardin mukaiset laitteet olisivat direktiivin 89/686/ETY mukaisia”.

Kansallinen säännöstö

17 Direktiivi 89/106 pantiin Alankomaissa täytäntöön 16.12.1991 annetulla rakennusasetuksella (Bouwbesluit) (Staatsblad 1991, nro 680), joka on 1.1.2003 alkaen korvattu vuoden 2003 rakennusasetuksella (Bouwbesluit 2003; Staatsblad 2002, nro 410), jota on muutettu myöhemmin useaan otteeseen.

18 Direktiivi 89/686 pantiin Alankomaissa täytäntöön henkilönsuojaimista annetulla asetuksella (Warenwetbesluit persoonlijke beschermingsmiddelen; Staatsblad 1992, nro 396), joka perustuu Alankomaiden lakiin, jossa säännellään muun muassa tuotteiden laatua ja turvallisuutta ja jota on muutettu myöhemmin useaan otteeseen.

19 EN 795 -standardi pantiin Alankomaissa täytäntöön NEN 795 -standardilla.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

20 Kedge Safety Systemsin kilpailija Latchways valmistaa ja markkinoi Mansafe-nimistä kiinnityslaitetta, joka kiinnitetään kattoon ruuveilla, jotka asennetaan kattopäällysteen alla olevaan kattorakenteeseen. Latchways kiinnittää mainittuun laitteeseen CE-merkinnän EN 795 -standardin perusteella.

21 Kedge Safety Systems valmistaa ja markkinoi puolestaan Kedge Safety -nimistä kiinnityslaitetta, joka kiinnitetään kattoon liimaamalla siihen kuuluva kiinnityslevy katon bitumipäällysteeseen. Kedge Safety Systems väittää kyseisen laitteen olevan EN 795 -standardin mukainen.

22 Consolidated Nederland, joka on yksi Kedge Safetyn ostajista, testautti vuosina 2004 ja 2005 kyseisen laitteen kahteen kertaan laitoksella, joka on hyväksytty ja valtuutettu tarkastamaan henkilönsuojaimet yhdenmukaistettujen standardien kannalta. Laitos totesi kahteen kertaan, että Kedge Safety on EN 795 -standardin mukainen tiettyjen luokan A1 laitteita koskevien seikkojen osalta, mutta huomautti nimenomaisesti, että suoritetut testit eivät oikeuta CE-merkintää eivätkä vakuutusta direktiiviin 89/686 vaatimustenmukaisuudesta.

23 Latchways testautti vuonna 2005 Kedge Safetyn kahdella muulla hyväksytyllä laitoksella. Kumpikin tuli siihen lopputulokseen, että Kedge Safety ei ollut läpäissyt osaa EN 795 -standardille määrätystä testistä, koska tietyissä lämpöolosuhteissa Kedge Safety irtosi, kun siihen kohdistui 5,68 kN:n suuruinen staattinen voima, vaikka EN 795 -standardin 4.3.1.1 kohdan mukaan sen on kestettävä vähintään 10 kN:n suuruinen voima.

24 Latchways ja Mansafen alankomaalainen jälleenmyyjä Eurosafe Solutions saivat välitoimimenettelyssä Rechtbank Doordrechtilta määräyksen, jonka mukaan Kedge Safety Systems ei saanut ilmoittaa, että sen kiinnityslaite on EN 795 -standardin mukainen, paitsi silloin, kun sitä käytetään uusilla katoilla ja päivinä, jolloin ei ole aurinkoa, ja Kedge Safety Systemsin on ilmoitettava tästä asiakkailleen.

25 Pääasian oikeudenkäyntimenettelyssä Latchways ja Eurosafe Solutions vaativat, että Kedge Safetyä ei saa markkinoida ilman CE-merkintää, koska kyseinen tuote kuuluu direktiivin 89/686 soveltamisalaan. Ne vaativat toissijaisesti, että Kedge Safety Systemsiä ja Consolidated Nederlandia kielletään markkinoimasta mainittua tuotetta käytettäväksi minkäänlaisilla katoilla, ilmoittamasta, että tuote on EN 795 -standardin mukainen, ja esittämästä, että tämä sama tuote on turvallinen.

26 Kedge Safety Systems ja Consolidated Nederland vaativat vastakanteessa, että Latchwaysiä ja Eurosafe Solutionsia kielletään kiinnittämästä CE-merkintä Mansafeen, viittaamasta EN 795 -standardiin ja jatkamasta kyseisen tuotteen markkinoimista. Kedge Safety Systems ja Consolidated Nederland väittävät vaatimustensa tueksi, että EN 795 -standardin luokat A, C ja D kuuluvat direktiivin 89/106 soveltamisalaan ja että Latchways ja Eurosafe Solutions eivät näin ollen voi vedota vakuutukseen, jonka mukaan Mansafe on direktiiviin 89/686 vaatimusten mukainen.

27 Koska Rechtbank 's-Gravenhagella oli epäilyksiä direktiivien sovellettavuudesta kyseisiin laitteisiin, CE-merkinnän käyttötavoista ja EN 795 -standardin luonteesta, se kehotti 18.7.2007 tekemällään välipäätöksellä pääasian asianosaisia ottamaan kantaa ennakkoratkaisukysymyksiin, jotka mainittu tuomioistuin aikoi esittää unionin tuomioistuimelle.

28 Perehdyttyään pääasian asianosaisten huomautuksiin Rechtbank 's-Gravenhage päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Kuuluvatko EN 795 -standardissa tarkoitetut luokan A1 kiinnityslaitteet (jotka on tarkoitettu jäämään pysyvästi paikoilleen) yksinomaan direktiivin 89/106 – – soveltamisalaan?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kuuluvatko nämä kiinnityslaitteet – mahdollisesti henkilönsuojaimen osana – direktiivin 89/686 – – soveltamisalaan?

3) Jos ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko myös direktiivin 89/686 – – liitteen II ja erityisesti siinä olevan 3.1.2.2 kohdan nojalla arvioitava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan henkilönsuojaimen osalta, täyttääkö tämä henkilönsuojain sellaisenaan tämän direktiivin olennaiset vaatimukset, vai onko siinä yhteydessä tutkittava myös sitä, onko kiinnityslaite – jolla se liitetään kyseiseen henkilönsuojaimeen – varma liitteessä II tarkoitetuissa ennakoitavissa käyttöolosuhteissa?

4) Sallitaanko yhteisön oikeuden ja erityisesti [päätöksen] 93/465 – – mukaan se, että CE-merkintä kiinnitetään vapaaehtoisesti ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettuun kiinnityslaitteeseen todisteena sen direktiivin 89/686 – – ja/tai direktiivin 89/106 – – mukaisuudesta?

5) Jos neljänteen kysymykseen vastataan kokonaisuudessaan tai osittain myöntävästi, mikä menettely tai mitkä menettelyt otetaan huomioon määritettäessä direktiivin 89/686 – – ja/tai direktiivin 89/106 – – mukaisuutta?

6) Onko EN 795 -standardia pidettävä ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettujen kiinnityslaitteiden osalta [unionin] oikeutena, jota – – [unionin] tuomioistuin tulkitsee?

7) Jos kuudenteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko EN 795 -standardia tulkittava siten, että (ilmoitetun laitoksen) on testattava ensimmäisessä kysymyksessä tarkoitettu kiinnityslaite ennakoitavissa käyttöolosuhteissa (kuten ulkolämpötilat, sääolosuhteet ja itse kiinnityslaitteen ja/tai niiden materiaalien, joilla se on kiinnitetty, tai kattorakennelman vanhentuminen)?

8) Jos seitsemänteen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko testi suoritettava silloin siten, että siinä otetaan huomioon (annetuissa ohjeissa olevat) käyttörajoitukset?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

29 Alustavasti on todettava, että ensimmäinen, toinen ja kolmas kysymys koskevat direktiivien 89/106 ja 89/686 sovellettavuutta luokan A1 kiinnityslaitteisiin, sellaisina kuin ne on määritelty EN 795 -standardissa. Mainittuihin kysymyksiin vastaaminen edellyttää kuitenkin välttämättä sitä, että unionin tuomioistuin tulkitsee kyseistä standardia, jonka oikeudellinen luonne ja tulkinta ovat kuudennen, seitsemännen ja

kahdeksannen kysymyksen kohteena. Näin ollen on aluksi otettava kantaa näihin viimeisiin kysymyksiin.

Kuudes, seitsemäs ja kahdeksas kysymys, jotka koskevat EN 795 -standardin oikeudellista luonnetta

30 Kuudennella, seitsemännellä ja kahdeksannella kysymyksellä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää vastausta lähinnä siihen, kuuluvatko luokan A1 kiinnityslaitteita koskevat EN 795 -standardin vaatimukset ja määräykset unionin oikeuden soveltamisalaan ja voivatko ne näin ollen olla unionin tuomioistuimen tulkinnan kohteena, ja jos näin on, voiko unionin tuomioistuin tulkita niitä.

31 Tältä osin on huomautettava, että kun tiettyjä tuotteita koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä lähennetään, kuten muun muassa direktiiveillä 89/106 ja 89/686 on tehty, unionin toimielimet antavat direktiivit, joissa määritellään olennaiset vaatimukset, jotka direktiivien soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden on täytettävä. Komissio antaa tämän jälkeen direktiivissä 83/189 säädettyä menettelyä noudattaen Euroopan standardointijärjestöille toimeksiannon laatia mainituissa direktiiveissä muotoiltuja olennaisia vaatimuksia täsmentävät tekniset eritelmät. Heti kun mainitut järjestöt ovat laatineet standardit, komissio julkaisee niiden viitetiedot Euroopan unionin virallisessa lehdessä. Tämän julkaisun johdosta teknistä yhdenmukaistamista koskevan direktiivin soveltamisalaan kuuluviin tuotteisiin, jotka täyttävät kyseisiä tuotteita koskevissa yhdenmukaistetuissa standardeissa määritellyt tekniset vaatimukset, sovelletaan olettamusta, jonka mukaan tuotteet ovat mainitun direktiivin olennaisten vaatimusten mukaisia.

32 Tässä tapauksessa EN 795 -standardista ilmenee, että se on laadittu komission CEN:lle direktiivin 89/686 liitteessä II olevan 3.1.2.2 kohdan perusteella antaman

toimeksiannon yhteydessä. Tämän jälkeen mainitun standardin viitetiedot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä tiedonannossa 2000/C 40/05. Viimeksi mainitussa todetaan kuitenkin nimenomaan, että kyseinen julkaisu ei koske muun muassa EN 795 -standardin luokassa A1 kuvattuja laitteita, joiden osalta julkaisu ei merkitse olettamusta, että standardin mukaiset laitteet ovat direktiivin 89/686 mukaisia.

33 Kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 123 kohdassa huomauttanut, luokan A1 kiinnityslaitteita koskevia EN 795 -standardin vaatimuksia ei siis voida pitää yhdenmukaistettuina teknisinä eritelminä. Siltä osin kuin EN 795 -standardi koskee luokan A1 kiinnityslaitteita, kyseistä standardia on tämän perusteella pidettävä yksityisen standardointilaitoksen antamana teknisluonteisena standardina, jolla ei ole yhtymäkohtaa direktiiviin 89/686.

34 Vakiintuneessa oikeuskäytännössä on kuitenkin todettu, että unionin tuomioistuimen toimivalta antaa ennakkoratkaisu rajoittuu ainoastaan unionin oikeuden säännösten ja määräysten tutkimiseen (ks. vastaavasti asia C-361/07, Polier, määräys 16.1.2008, 9 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

35 Tämän tuomion 32 ja 33 kohdassa todetaan, että kyseessä olevat vaatimukset eivät ole unionin oikeuden säännöksiä ja määräyksiä, joten on pääteltävä ilman, että olisi pohdittava yhdenmukaistettujen standardien oikeudellista luonnetta, että unionin tuomioistuin ei voi tulkita luokan A1 kiinnityslaitteita koskevia EN 795 -standardin vaatimuksia.

36 Tämän perusteella kuudenteen kysymykseen on vastattava, että luokan A1 kiinnityslaitteita koskevat EN 795 -standardin vaatimukset eivät kuulu direktiivin 89/686 soveltamisalaan, että ne eivät näin ollen kuulu unionin oikeuden yhteyteen ja että unionin tuomioistuin ei siten ole toimivaltainen tulkitsemaan niitä.

37 Kuudenteen kysymykseen esitetyn vastauksen perusteella seitsemänteen ja kahdeksanteen kysymykseen ei siis ole tarpeen vastata.

Ensimmäinen, toinen ja kolmas kysymys, jotka koskevat direktiivien 89/106 ja 89/686 sovellettavuutta pääasiassa kyseessä oleviin vaatimuksiin

38 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää ensimmäisellä, toisella ja kolmannella kysymyksellään vastausta lähinnä siihen, kuuluvatko EN 795 -standardissa määritellyt luokan A1 kiinnityslaitteet direktiivin 89/106 vai direktiivin 89/686 soveltamisalaan.

39 Koska unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tulkita mainittuja laitteita koskevan EN 795 -standardin vaatimuksia ja määräyksiä, on tarkasteltava pääasiassa kyseessä olevia kiinnityslaitteita eli Mansafea ja Kedge Safetyä.

40 Kyseisiä laitteita on pidettävä rakennuksen kattoon kiinnitettynä kiinteänä kiinnityslaitejärjestelmänä, johon henkilönsuojain ripustetaan. Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, mainittujen kiinnityslaitteiden on tarkoitus jäädä asennuksensa jälkeen pysyvästi kiinnitettyinä rakennukseen, ja niitä voidaan siis käyttää useaan kertaan peräkkäin, minkä asianomaiset osapuolet ovat vahvistaneet suullisessa käsittelyssä.

41 Direktiivin 89/686 sovellettavuudesta näihin samoihin laitteisiin on ensinnäkin todettava, että kyseisen direktiivin 1 artiklassa määritellään direktiivin soveltamisala määrittelemällä mainitun artiklan 2 ja 3 kohdassa henkilönsuojaimen käsite.

42 Mainittujen kohtien rakenteellisesta tarkastelusta ilmenee, että henkilönsuojaimeksi luonnehtiminen edellyttää, että tällaisen tuotteen käyttäjä kantaa tai pitää tai ainakin voi kantaa tai pitää kyseistä tuotetta koko vaaralle altistumisen ajan. Se on siis oltava liikuteltava tuote. On kuitenkin selvää, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet kiinnitetään niiden käyttöä varten rakennuskohteeseen. Niitä ei siis ole tarkoitettu käyttäjänsä kannettavaksi tai pidettäviksi direktiivissä 89/686 tarkoitetulla tavalla.

43 On myös todettava, että näiden laitteiden tehtävä on esteenä sille, että ne voidaan luokitella direktiivin 89/686 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuiksi ”järjestelmiksi” ja katsoa siis henkilönsuojaimen olennaisiksi osiksi. Tällaisten laitteiden tehtävänä ei näet ole liittää henkilönsuojainta mainitussa artiklassa tarkoitettuun ”toiseen ulkopuoliseen – – laitteeseen” tai tämän saman direktiivin liitteessä II olevassa 3.1.2.2 kohdassa tarkoitettuun ”varmaan kiinnityspisteeseen”. Ne on sitä vastoin tarkoitettu ”ulkopuoliseksi laitteeksi”, johon henkilönsuojain kiinnitetään.

44 On siis pääteltävä, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet eivät voi niiden luonteen ja tehtävän perusteella kuulua direktiivin 89/686 soveltamisalaan.

45 Tätä toteamusta ei voida kumota direktiivin 89/686 liitteessä II olevassa 3.1.2.2 kohdassa esitetyllä vaatimuksella, jonka mukaan henkilönsuojaimen valmistajan on selosteessaan eriteltävä kaikki asiaa koskevat tiedot siltä varmalta kiinnityspisteeltä vaadittavista ominaisuuksista, johon mainittu henkilönsuojain on liitettävä.

46 Direktiivin 89/686 3 artiklasta näet ilmenee, että kyseisen direktiivin liitteellä II kokonaisuudessaan ja kyseisen liitteen 3.1.2.2 kohdalla erityisesti pyritään yksinomaan määrittelemään henkilönsuojaimiin sovellettavat olennaiset terveys- ja turvallisuusvaatimukset. Valmistajalle asetettu velvollisuus eritellä siltä varmalta kiinnityspisteeltä vaadittavat ominaisuudet, johon henkilönsuojain on liitettävä, ei siis voi laajentaa

mainitun direktiivin soveltamisalaa siten, että se ylittää kyseisen direktiivin 1 artiklassa määritellyt rajat.

47 Kun otetaan huomioon edellä esitetyt seikat, toiseen kysymykseen on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet, joita ei ole tarkoitettu niiden käyttäjän kannettavaksi tai pidettäviksi, eivät kuulu direktiivin 89/686 soveltamisalaan sellaisinaan eivätkä siitä syystä, että ne on tarkoitus liittää henkilönsuojaimeen.

48 Toiseen kysymykseen annetun vastauksen perusteella kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

49 Direktiivin 89/106 sovellettavuudesta Mansafen ja Kedge Safetyn kaltaisiin kiinnityslaitteisiin on toiseksi todettava, että kyseisen direktiivin 1 artiklan 1 kohdasta ilmenee, että tätä direktiiviä sovelletaan rakennusalan tuotteisiin siltä osin kuin rakennuskohteisiin liittyvät olennaiset vaatimukset koskevat niitä mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan. Niiden rakennuskohteisiin sovellettavien olennaisten vaatimusten yksilöimiseksi, joilla voi olla vaikutusta rakennusalan tuotteen ominaisuuksiin, kyseisessä 3 artiklassa viitataan direktiivin 89/106 liitteeseen I, joka koskee muun muassa rakennuskohteiden käyttöturvallisuutta.

50 Tässä mielessä direktiivin 89/106 sovellettavuus tuotteeseen edellyttää erityisesti kahden sellaisen edellytyksen täyttymistä, joista toinen koskee kyseisen tuotteen luonnetta ja toinen sen tehtävää.

51 Direktiivin 89/106 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden luonteesta on ensinnäkin todettava, että kyseisen direktiivin 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”rakennusalan tuotteilla” tarkoitetaan tuotteita, jotka valmistetaan käytettäviksi pysyvinä osina rakennuskohteissa.

52 Heti alkuun on huomautettava, että direktiivissä 89/106 ei määritellä ilmaisua ”pysyvinä osina”. Kun otetaan huomioon näiden sanojen tavanomainen merkitys ja kyseisen direktiivin tavoite, joka on taata se, että rakennuskohteet täyttävät kyseisessä direktiivissä vahvistetut olennaiset vaatimukset, on kuitenkin katsottava, että rakennusalan tuotteiksi on luokiteltava rakennuskohteen osan muodostavat tuotteet, joiden purkaminen heikentää rakennuskohteen suoritustasoa ja joiden purkaminen tai korvaaminen on rakennustoimintaa.

53 Kun otetaan huomioon pääasiassa kyseessä olevien kiinnityslaitteiden ominaisuudet, sellaisena kuin ne käyvät ilmi tämän tuomion 40 kohdasta, on todettava, että kyseiset laitteet kiinnitetään kattoon siten, että ne muodostavat osan rakennuskohdetta direktiivin 89/106 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rakennusalan tuotteen määritelmän mukaisesti.

54 Direktiivin 89/106 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tehtävästä on toiseksi huomautettava, että kyseisen direktiivin liitteessä I olevassa 4 kohdassa todetaan, että rakennusalan tuotteilla on voitava luoda rakennuskohteita, jotka sopivat tarkoitukseensa muun muassa käyttöturvallisuuden osalta, edellyttämällä, että rakennuskohteet suunnitellaan ja rakennetaan siten, ettei niitä käytettäessä tai huollettaessa aiheudu mitään epäsuotavaa onnettomuusvaaraa, kuten liukastumis-, putoamis- tai törmäysvaaraa taikka palo-, sähkö- tai räjähdystapaturmia.

55 Esillä olevassa asiassa on selvää, että pääasiassa kyseessä olevien kaltaisten kiinnityslaitteiden tavoitteena on varmistaa henkilöiden turvallisuus kattotöitä tehtäessä ehkäisemällä putoamisia, jotka voivat tapahtua kattoa käytettäessä tai sitä huollettaessa muun muassa rakennuskohteen puhdistusta ja korjaamista varten.

56 Näin ollen on pääteltävä, että tällaisilla laitteilla varmistetaan rakennuskohteen katon käyttö- tai huoltoturvallisuus direktiivin 89/106 liitteessä I olevassa 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

57 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa sillä, että mainitun direktiivin liitteessä I olevan 4 kohdan hollanninkielinen versio ei koskisi rakennuskohteen ulkopuolella harjoitettuja toimintoja eikä näin ollen katoilla harjoitettuja toimintoja. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan näet unionin säädösten yhdenmukaisen tulkinnan välttämättömyyden vuoksi säännöksen tekstiä ei voida tarkastella epäselvissä tapauksissa muista erillisinä, vaan sitä on sitä vastoin tulkittava ja sovellettava muilla virallisilla kielillä laadittujen kieliversioiden valossa (ks. vastaavasti asia C-375/07, Heuschen & Schrouff Oriëntal Foods Trading, tuomio 20.11.2008, Kok., s. I-8691, 46 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Muissa kieliversioissa, kuten saksan-, englannin- ja ranskankielisissä versioissa, ei kuitenkaan eroteta millään tavalla toisistaan rakennuskohteen sisäpuolella ja sen ulkopuolella harjoitettavia toimintoja.

58 Direktiivin 89/106 yhdestäkään säännöksestä ei myöskään voida päätellä, että direktiivin soveltamisalaa olisi tulkittava suppeasti, ja pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset laitteet olisi sen johdosta jätettävä sen soveltamisalan ulkopuolelle. Kun otetaan huomioon kyseisen direktiivin tavoitteet, on sitä vastoin ratkaisevaa siltä kannalta, että erityisesti katoilla työskentelevät henkilöt voivat käyttää turvallisesti rakennuskohdetta, että kattoa käytettäessä kyseiset henkilöt voivat luottaa rakennuskohteeseen liitettyihin kiinnityslaitteisiin, joiden on tarkoitus jäädä niihin pysyvästi ja jotka

muodostavat kiinnityksensä jälkeen osan kyseistä kohdetta ja ovat siis direktiivissä 89/106 tarkoitettuja rakennustuotteita.

59 Edellä esitettyjen seikkojen perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet, jotka muodostavat osan rakennuskohdetta, johon ne on kiinnitetty kyseisen kohteen katon käyttö- ja huoltoturvallisuuden varmistamiseksi, kuuluvat direktiivin 89/106 soveltamisalaan.

Neljäs ja viides kysymys, jotka koskevat päätöksen 93/465 tulkintaa

60 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää neljännellä kysymyksellään vastausta lähinnä siihen, onko päätöksen 93/465 mukaan sallittua se, että CE-merkintä kiinnitetään vapaaehtoisesti tuotteeseen, joka ei kuulu sen direktiivin soveltamisalaan, jonka perusteella se kiinnitetään, mutta joka täyttää kyseisessä direktiivissä määritellyt tekniset vaatimukset, ja jos näin on, niin mitä menettelyä tai menettelyjä tässä tarkoituksessa on noudatettava.

61 Tältä osin on huomautettava, että kun päätöksen 93/465 liitteessä olevan I kohdan B alakohdan a, b ja e alakohtaa tulkitaan yhdessä, on mahdollista todeta, että CE-merkintä on ainoa väline, joka ilmaisee yhtäältä tuotteen olevan siihen sovellettavassa tai sovellettavissa teknistä yhdenmukaistamista koskevassa direktiivissä tai koskevissa direktiiveissä vahvistettujen olennaisten vaatimusten mukainen ja toisaalta kyseisen tuotteen käyneen läpi aiheelliset menettelyt, joilla arvioidaan sen yhdenmukaisuutta kyseisten direktiivien kanssa.

62 Lisäksi saman liitteen I kohdan B alakohdan i ja l alakohdassa korostetaan tarvetta välttää sekaannuksen mahdollisuus ja CE-merkinnän väärinkäyttö ja muun muassa asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus lopettaa kyseisen merkinnän perusteeton kiinnittäminen.

63 Tämän perusteella CE-merkintä saadaan kiinnittää yksinomaan tuotteisiin, joihin sen kiinnittämisestä on säädetty asiaa koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, eikä sitä saada kiinnittää mihinkään muuhun tuotteeseen. Minkä tahansa erilaisen arvioinnin seurauksena syntyisi näet sekaannusvaara mainitun merkinnän merkityksen osalta. Tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta 9.7.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 (EUVL L 218, s. 30), jota sovelletaan 1.1.2010 alkaen, 30 artiklan 2 kohdassa säädetään juuri tällaiseen sekaannukseen liittyvien vaarojen torjumiseksi, että CE-merkintä saadaan kiinnittää vain niihin tuotteisiin, joihin sen kiinnittämisestä on säädetty asiaa koskevassa unionin yhdenmukaistamislainsäädännössä, eikä sitä saada kiinnittää mihinkään muuhun tuotteeseen.

64 Neljänteen kysymykseen on siis vastattava, että päätöksen 93/465 mukaan ei ole mahdollista, että CE-merkintä kiinnitetään vapaaehtoisesti tuotteeseen, joka ei kuulu sen direktiivin soveltamisalaan, jonka perusteella se kiinnitetään, vaikka tämä tuote täyttäisi kyseisessä direktiivissä määritellyt tekniset vaatimukset.

65 Neljänteen kysymykseen annetun vastauksen perusteella viidettä kysymystä ei ole tarpeen tutkia.

Oikeudenkäyntikulut

66 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Luokan A1 kiinnityslaitteita koskevat EN 795 -standardin vaatimukset eivät kuulu henkilönsuojaimia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1989 annetun neuvoston direktiivin 89/686/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna 29.9.2003 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003, soveltamisalaan, ne eivät näin ollen kuulu unionin oikeuden yhteyteen eikä unionin tuomioistuin ole siten toimivaltainen tulkitsemaan niitä.

2) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet, joita ei ole tarkoitettu niiden käyttäjän kannettaviksi tai pidettäviksi, eivät kuulu direktiivin 89/686, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, soveltamisalaan sellaisinaan eivätkä siitä syystä, että ne on tarkoitus liittää henkilönsuojaimeen.

3) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset kiinnityslaitteet, jotka muodostavat osan rakennuskohdetta, johon ne on kiinnitetty kyseisen kohteen katon käyttö- ja huoltoturvallisuuden varmistamiseksi, kuuluvat rakennusalan

tuotteita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun neuvoston direktiivin 89/106/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1882/2003, soveltamisalaan.

4) Teknistä yhdenmukaistamista koskevien direktiivien vaatimustenmukaisuuden arviointimenettelyjen eri vaiheissa käytettäviksi tarkoitetuista moduuleista ja CE-merkinnän kiinnittämistä koskevista säännöistä ja käytöstä 22.7.1993 tehdyn neuvoston päätöksen 93/465/ETY mukaan ei ole mahdollista, että CE-merkintä kiinnitetään vapaaehtoisesti tuotteeseen, joka ei kuulu sen direktiivin soveltamisalaan, jonka perusteella se kiinnitetään, vaikka tämä tuote täyttäisi kyseisessä direktiivissä määritellyt tekniset vaatimukset.

Allekirjoitukset